

РЕШЕНИЕ

№ 1993

гр. София, 17.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 18.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Илияна Василева, като разгледа дело номер **309** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл.) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба вх. № 716 от 12.01.2010 г. по описа на Административен съд С.-град и вх. № 13-00-5120 от 29.12.2009 г. по описа на Изпълнителна агенция “А. А.”, подадена от Н. Т. Н. от Г. К., У. Ц. С. № 12 срещу Заповед № 786 от 15.12.2009 г. на И. Д. на ИА “АА”, с която е прекратено служебното й правоотношение поради съкращаване на длъжността “Главен експерт” с ранг II младши в дирекция “ПК,ПП и водачи” на основание чл. 106, ал.1, т.2 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с Постановление № 294 от 08.12.2009 г. за изменение и допълнение на нормативните актове на Министерски съвет и ново длъжностно щатно разписание в сила от 19.12.2009 г.

Жалбоподателката сочи, че обжалваният от нея административен акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материално правните разпоредби. В хода на съдебното производство се представлява от А. С., който поддържа жалбата.

Ответникът – изпълнителният Д. на Изпълнителна агенция “А. А.”, редовно призован се представлява в съдебното производство от юрк. Х, която оспорва жалбата като неоснователна, моли да се потвърди заповедта.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди

доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Н. Т. Н. е заемала длъжността „Главен експерт” в ИА „А. администрация” в дирекция „ПК, ПП и водачи”, по което обстоятелство между страните не съществува спор.

С Постановление № 294 на Министерския съвет от 2009 г. (обн. ДВ, бр. 99 от 15.12.2009 г.) се намалява общата численост на персонала на ИА „АА” с 27 бройки – от 620 бр. на 593 бр. В съответствие с изменението е утвърдено ново длъжностно разписание на Митница Аерогара С., в сила от 19.12.2009 г., с което се намалява числеността на персонала в агенцията.

Съгласно длъжностното разписание на ИА „А. А.” в двете дирекции „ПК, ПП и водачи” и „ППС” към 19.12.2009 г. има 32 щатни бройки, а след тази дата в новата дирекция „ППС и водачи” бройките са 27 или ощата численост е намалена с 5 щатни бройки за длъжността „главен експерт”.

Видно от съпоставката на съдържанието на новото от 19.12.2009 г. и предходното длъжностно разписание към 07.12.2009 г. и утвърдените поименни разписания, в ИА „АА” в отдел „ПК, ПП и водачи” заемащите длъжността „главен експерт” са 5 щатни бройки към 07.12.2009 г., а в другия отдел „ППС и водачи” 13 щатни бройки, а след утвърждаване на длъжностното разписание от 19.12.2009 г. с оглед обединяването на двата отдела в един – дирекция „ППС и водачи” 4 - ри щатни бройки за длъжността „главен експерт” са премахнати.

Със заповед № 786 от 15.12.2009 г. на И. Д. на Изпълнителна агенция „А. А.”, предмет на оспорване в настоящото производство, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 /поради съкращаване на длъжносттаъв връзка с ПМС № 294/08.12.2009 г. за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерски съвет, включително изменение в Устройствения правилник на ИА, приет с Постановление № 69 на МС през 2002 г. и утвърдено длъжностно разписание на агенцията.

По делото е прието копие от личното служебно досие на служителката, длъжностно и поименно длъжностно разписание от 07.12.2009 г.; длъжностно разписание от 19.12.2009 г. на ИА „А. А.”, длъжностна характеристика на длъжността „главен експерт” в дирекция „Професионална компетентност, психологически подбор и водачи”.

В хода на съдебното производство е допусната и приета, неоспорена от страните съдебно – счетоводна експертиза, както и допълнително изготвено заключение по нея. Така приета експертиза се кредитира изцяло от съда.

При така установената фактическа обстановка Административен съд С. град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 18.12.2009 г., като жалбата до Административен съд С. град е подадена чрез Изпълнителна агенция „А. А.” с вх. № 13-00-5120 от 29.12.2009 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по

същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – И. Д. на ИА”А. А.”. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателят е назначен на длъжност по служебно правоотношение със заповед на И. Д. на ИА”АА”. Следователно, по силата на визираната правна норма изпълнителният Д. на ИА”А. А.” в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство.

Спазена е и установената в чл. 108, ал. 1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл., придобития ранг на държавна служба – II младши, като в нея е отразено, че на служителя се дължи изплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и обезщетение в размер на brutната заплата за неспазения срок на предизвестие.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Въз основа на утвърденото ново длъжностно разписание в сила от 19.12.2009 г. директорът на изпълнителна агенция „А. А.” е издал заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. ЗДСл не предвижда специална процедура за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2. Необходимо е единствено наличие на писмено предизвестие, неспазването на което съгласно чл. 106, ал. 4 може да се компенсира с обезщетение. В настоящия случай предизвестие не е спазено и в заповедта изрично е посочено, че жалбоподателката има право на парично обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

В хипотезата на прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл законодателят не е установил изискването да се извършва подбор, тъй като съкращаването на длъжността предполага и изисква премахването от щата за в бъдеще на една конкретна длъжност като наименование и система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностната характеристика. Разпоредбите на Кодекса на труда във връзка с правото на подбор на работодателя не могат да намерят приложение в процесния случай. Преценката на органа по назначаването при съкращаване на длъжността относно обстоятелството кои от държавните служители ще бъдат съкратени и

кои – не от персонална гледна точка е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателя и процесуалния му представител, че заповедта е издадена при неспазване на одобрената от органа процедура за съкращаване и при нарушаване на критериите за извършване на подбор, доколкото такъв подбор законът не изисква да бъде спазван.

Неоснователно е твърдението, изложено в жалбата, че при издаване на процесната заповед административният орган не е спазил общите разпоредби на АПК. АПК съдържа общи процесуални разпоредби, приложими при издаване на административни актове, докато ЗДСл е специален по отношение на АПК и са приложими неговите норми. При издаването на оспорения акт са спазени разпоредбите на ЗДСл., като само нормата на чл. 124 от ЗДСл препраща към АПК относно подсъдността на споровете във връзка с възникване, изменение и прекратяване на служебните правоотношения и относно споровете за налагане на дисциплинарни наказания.

Оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение материалния закон. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика". Следователно бележите на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната А., и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателката е извършено при наличие на утвърдено от органа по назначаването – директора на

ИА"АА" ново длъжностно разписание за съответната структура. В рамките на компетентността на органа е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната А. с оглед оптимизиране на дейността при съобразяване с приетата структура и нормативно определената численост на персонала на служителите. Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗДСл органът по назначаването разполага с правомощието да внесе промяна в структурата на отделните звена и във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни длъжности и да бъдат разкрити други длъжности. При осъществяване на тези промени в структурата и организацията на работата си органът действа в условията на целесъобразност, като преценката му не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В настоящия случай е налице утвърдено длъжностно разписание от 19. 12.2009 г. относно структурата на агенцията, въз основа на което директорът на ИА"АА" е прекратил служебното правоотношение с жалбоподателката. Целесъобразността на извършеното съкращаване на заеманата от оспорващата длъжност не е предмет на контрол в рамките на настоящото съдебно производство. По преценка на органа по назначаването може да се преустанови някоя от осъществяваните от администрацията видове дейност или да се намали обема на дейността, което се изразява в премахване или редуциране на съответните предвидени от длъжностното разписание щатни бройки. Двете проявни форми представляват съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

По отношение на заеманата от оспорващата длъжност е установено, че е налице първото кумулативно изискване – тя е заемала длъжността „главен експерт” в дирекция “ПК,ПП и водачи”, като с влизането в сила на новото длъжностно щатно разписание тази дирекция се закрива и изпълняваните от нея функции и задължение преминават към новата дирекция “ППС и водачи” като броя на щатните лица,заемащи тази длъжност са три. Установява се наличието на двете кумулативни предпоставки, тъй като длъжността като нормативно определена позиция е премахната, както и като съвкупност от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Премахването или редуцирането на съответните предвидени в длъжностното разписание щатни бройки представлява съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Премахнати са щатни бройки за длъжността „главен експерт” в дирекцията, като изпълнението на дейността не е преустановено, но е възложено на другите съществуващи длъжности, т.е. осъществяваните функции са запазени, но е намалена числеността на служителите, които са заети с изпълнението им. Следователно налице е реално съкращаване на длъжността, заемана от Н. Т. Н. на посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Длъжността, заемана от жалбоподателката – „главен експерт” като наименование и система от функции формално е запазена, което не се оспорва и от ответната страна чрез процесуалните му представители.

Определящото в случая при преценка на материалноправното основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е обективното наличие на промяна в утвърденото длъжностно разписание. Независимо, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция и система от функции и задължения, то са намалени бройките, определени за изпълнението ѝ, поради което следва да се приеме, че е налице реално съкращаване на длъжността „главен експерт”, заемана от жалбоподателката. Следователно, оспорената заповед се явява издадена в съответствие с материалния закон.

Неоснователни са направените възражения от страна на жалбоподателката и нейния процесуален представител, че действителната бройка на длъжността “главен експерт” в дирекция “ППС и водачи” е 6, а не както е посочено и прието със заключението на вещото лице – 5 броя. В цитираното поименно длъжностно разписание на ИА в дирекцията реално са заети 4 бр. лица на длъжност “главен експерт” и една броя е заета по заместване, поради което срещу нея са посочени две имена – на Лилия А Г с отбелязване в отпуск и на следващ празен ред И Й С – замества. В тази хипотеза единствено въпроса за определяне на заместващия е предоставен на органа по назначаване, а тази дейност е по целесъобразност и същата не подлежи на съдебен контрол.

Неоснователни са направените възражения за нищожност на обжалваната заповед. Постановление № 294/08.12.2009 г. е обнародвано в ДВ бр. 99 на 15.01.2009 г. и е влязло в сила на 19.12.2009 г., от която дата е прекратено служебното правоотношение на Н. Н.. На същата е връчена заповед № 786/15.12.2009 г. на И. Д. на ИА „АА” на 18.12.2009 г., законът не въвежда в ограничения органа по назначаване да изготви своя административен акт, с който прекратява дадено правоотношение към датата на публикуване в държавен вестник на нормативния акт, на който ще се позове. Още повече, че оспорената заповед възпроизвежда своето действие от момента на влизането на ПМС № 294 от 08.12.2009 г. в сила.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на Н. Т. Н. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд С. град, I отделение, 8 - ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Т. Н. срещу заповед № 786 от 15.12.2009 г. на И. Д. на Изпълнителна агенция "А. А."

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

